

ophjælpe et Land, som længe har hørt til os; og hvis Befolkning omfatter Danmark med stor Kjerlighed.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal først udtale mig om de to Vndringsforslag, som ere stillede af det samlede Udvalg, under Nr. 2 og 3. Hvad Vndringsforslaget under Nr. 2 angaar, da indeholder dets første Punkt ikke Andet end hvad jeg vilde have anset mig forpligtet til at iagttage som Finansminister, selv om Bestemmelsen ikke var kommen ind i Loven. De Udtryk, som ere brugte i Lovforslaget, have efter min Opfattelse den samme Betydning som det, der mere præcist er udtrykt i Vndringsforslaget Nr. 2, Punkt 1. Hvad det andet Punkt i Vndringsforslaget under Nr. 2 angaar, da kan jeg ganske vist sige det Samme herom, thi saaledes som Lovforslaget var affattet af mig, var Meningen absolut den, at Kolonialraadet skulde føre den Kontrol, som det nu ved Vndringsforslag Nr. 2, Punkt 2, er paalagt Finansministeren at føre. Dette er imidlertid en Afviselse fra det af mig Foreslaaede, som ikke for mig har nogen overveiende Betydning. Naar Kolonialraadet med sin Kolonialkasse fuldt garanterer Opsylbelsen af de Betingelser, som i Lovforslaget ere stillede for Ydelsen, Tilbagebetalingen og Forrentningen af Laanet, saa forekommer det mig ogsaa at være ganske naturligt, at Kolonialraadet bliver i den Grad interesseret i Foretagendets Udførelse og Gang, at det vel maa kunne vide at kontrollere det, som Vndringsforslaget under Nr. 2, Punkt 2, paalegger Finansministeren at kontrollere. Men som sagt, for mig frembyder denne Vndring ikke nogen Banfelighed. Jeg maa udtrykkelig bemærke, at jeg ikke havde tænkt mig, at det vilde være nødvendigt at tilføje det sidste Punktum i Vndringsforslaget under Nr. 2, Punkt 2, men jeg betragter denne Tilføjning som aldeles uskadelig. Hvad dernæst Punkt 3 i det samme Vndringsforslag angaar, da vilde jeg have anset det for at være smukt og passende, om man havde nøjedes med den gamle tilvante Rente af 4 pSt., idet man, naar man saaledes udlæner en Kapital af Statskassen, ikke gjør det for at tjene Penge men for at gjøre en Tjeneste. Der er jo ikke ubetydelige Bølsb tilhørende Statskassen, som i dette Dieblit staa ude til 4 pSt. Rente, skjøndt Finansministeren kunde opsigte og inddrage dem og erhverve en højere Rente af dem. Da imidlertid den sædvanlige Rente i Vestindien er betydelig højere end her, saa kan jeg ikke antage, at en Forhøjelse af Renten fra 4 til 5 pSt. vilde kunne lægge Foretagendet større Banfeligheder i veien, hvortil jo ogsaa kommer, at 5 pSt. ikke er meget over, hvad der nu her i Landet er en temmelig sædvanlig Rente. Om Punkt 4 i Vndringsforslag Nr. 2 kan jeg omtrent sige det Samme, som jeg allerede har sagt om Punkt 2, nemlig

at det forekommer mig at ligge nærmest, at Kolonialraadet sørger for at kontrollere Anvendelsen af Pengene derude, men at jeg ikke ser, at der kan være nogen stor Betænkelighed for Regjeringen ved at gaa ind paa ogsaa at acceptere dette Punkt, skjøndt det ganske vist vil give Finansministeren og Finansministeriet en Del Arbejde og Uleilighed og noget Ansvar, som Lovforslaget ikke har forudsat skulde lægges paa det. Vndringsforslaget under Nr. 3 tror jeg heller ikke vil berede Foretagendets Gjennemførelse i Vestindien Banfelighed. Jeg antager, at naar man er stillet paa den Maade, som Sukkerproducenterne paa St. Croix i dette Dieblit ere det, kan det i Birkeligheden ikke have noget Afstrækende for dem at gaa ind paa Bestemmelserne i Vndringsforslaget under Nr. 3, — det vil sige: ved Anordning, — naar dette er Vilkaaret for, at de kunne benytte den eneste Udvej, som de og ogsaa jeg se til at komme ud af den fortvivlede Stilling, hvori de befinde sig. Jeg tror paa ingen Maade, at denne Bestemmelse, disse Vilkaar i Vndringsforslaget Nr. 3, vil være tiltalende for Kolonialraadet paa St. Croix, men paa den anden Side tvivler jeg ikke om, at naar det er den Pris, for hvilken de kunne købe denne Nedningsplanke, ville de ikke finde denne for høj. Vndringsforslagene under Nr. 2 og 3 skal jeg altfaa ikke gjøre nogen Indvending imod. Derimod vilde jeg meget sætte Pris paa, om det erede Mindretal, som iøvrigt har stillet sig velvilligt ligeoverfor denne Sag, selv om det ikke vil tage sit Forslag tilbage, saa dog i alt Fald ikke med for stor Styrke vil holde paa dette Forslag, thi det staar i Birkeligheden saaledes for mig, at Bedtagelsen af dette Forslag sandsynligvis vil gjøre hele Lovforslaget overflødig. Jeg har i det Mindste ikke Grund til at antage, at det Foretagende, som Lovforslaget forudsætter, vil kunne gjennemføres, naar Tilskuddet fra Statskassen nedsættes fra 2½ til 1½ Million. Jeg hørte vel, at den erede Drdsfører bemærkede, at han ikke antog, at Foretagendet kunde udføres for 2 Gange 1½ Million, i Alt 3 Millioner, men at han meente, at de, der vilde tilskyde den øvrige Del af Kapitalen, vilde kunne komme over at tilskyde, hvad der behøvedes ud over de 3 Millioner. Det var ikke ligefrem hans Ord, men jeg tror ikke at have misforstaaet, at det var hans Mening. Jeg er ganske enig med den erede Drdsfører i, at Foretagendet ikke i det Omfang, hvori det her er forudsat, — et Omfang, hvori den vil komme den hele Ø tilgode — vil kunne udføres for 2 Gange 1½ Millioner, 3 Millioner i Alt, derom tror jeg, at der ikke kan være Tale. Skulde Foretagendet kunne gjennemføres med et Statstilskud af 1½ Million, vilde dette ganske rigtigt, som af den erede Drdsfører forudsat, betinge et større Tilskud af private Kapitaler; men efter Alt, hvad jeg